

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 55/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť I. K., bytom Š., zastúpenej advokátom JUDr. O. T. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 100/93, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Okresným súdom Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 100/93, **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. decembra 2005 doručená sťažnosť I. K., bytom Š. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. O. T., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) Okresným súdom Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 100/93.

Právna zástupkyňa sťažovateľky doplnila sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 1. februára 2006. Jeho obsahom je hlavne informácia o obdobiach nečinnosti okresného súdu v konaní sp. zn. 10 C 100/93 a o krokoch sťažovateľky na urýchlenie uvedeného konania. K doplneniu sťažnosti boli pripojené žiadosti o určenie termínu pojednávania a odpovede okresného súdu.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 28. júna 1993 okresnému súdu návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala vyrovnania dedičských podielov podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 293/1992 Zb. o úprave niektorých vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam po poručiteľovi V. S.

Okresný súd návrh zamietol rozsudkom (neuvedenej spisovej značky) z 28. septembra 2004, teda až po uplynutí jedenástich rokov od podania návrhu. Proti uvedenému rozsudku sťažovateľka podala odvolanie Krajskému súdu v Nitre, ktorý rozsudkom č. k. 25 Co 3/2005-166 z 22. septembra 2005 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Sťažovateľka ďalej uviedla, že viackrát telefonicky a písomne urgovala okresný súd, aby vo veci konal, ale neúspešne.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd „*objektívne posúdil arogantné porušenie*“ jej základných ústavných a ľudských práv okresným súdom, a zároveň žiada primerané finančné zadosťučinenie.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom skúmal, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde a či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti vychádzal z toho, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov ustanovených v zákone.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie nemusí odôvodniť.

Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu podala ústavnému súdu „sťažnosť pre porušenie zákona“ proti rozsudku okresného súdu nevedenej spisovej značky z 28. septembra 2004 a proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 25 Co 3/2005-166 z 22. septembra 2005, pričom v petite sťažnosti namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 100/93, preto ústavný súd vychádzajúc z obsahu sťažnosti a predovšetkým z petitu posúdil podanie ako sťažnosť podľa čl. 127 ústavy, čo bolo na prospech sťažovateľky.

Avšak podľa názoru ústavného súdu k porušeniu označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy by mohlo dôjsť v dôsledku nečinnosti okresného súdu a krajského súdu, avšak iba samotnými rozsudkami toto právo sťažovateľky porušené byť nemohlo (obdobne napr. III. ÚS 258/05).

Ústavný súd vychádzajúc z petitu sťažnosti zobral do úvahy celkové konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 100/93 bez toho, aby skúmal namietané rozsudky.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nedochádza k porušeniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. K odstráneniu právnej neistoty dochádza právoplatným rozhodnutím vo veci.

V danom prípade sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú, pretože namietané konanie na okresnom súde bolo v čase podania sťažnosti ústavnému súdu už právoplatne ukončené. Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 25 Co 3/2005-166 z 22. septembra 2005 nadobudol právoplatnosť 28. októbra 2005, pričom uvedený rozsudok bol účastníkom konania doručený 28. októbra 2005.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd o tej časti návrhu na rozhodnutie, ktorou sa sťažovateľka domáhala priznať jej primerané finančné zadosťučinenie, nerozhodoval.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Juraja Babjaka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2006